

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5201/2563

พนักงานอัยการจังหวัดสวรรณโลกโจทก์ นาย ว.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 218, ป.วิ.พ. มาตรา 225, ป.วิ.อ. มาตรา 15, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 277, ป.อ. มาตรา 279, ป.อ. มาตรา 283 ทวิ, ป.อ. มาตรา 310, ป.อ. มาตรา 317, ป.อ. มาตรา 392, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตาม ป.วิ.อ. มาตรา 218 วรรคหนึ่ง จำเลยฎีกาว่า พนักงานสอบสวนกระทำการไม่สุจริต สมคบกับผู้เสียหายที่ 1 บิดเบือน ประสงค์ข้อเท็จจริงทำให้ คำให้การของผู้เสียหายทั้งสองสอดคล้องกัน ปรักรปไรใส่ร้ายจำเลยโดยมีมูลเหตุจงใจและ ผลประโยชน์ร่วมกัน เป็นการสอบสวนไม่ชอบ โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องนั้น เป็นการโต้เถียง ข้อเท็จจริงเพื่อนำไปสู่ปัญหาข้อกฎหมายที่จำเลยยกขึ้นอ้าง จึงเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย เมื่อจำเลยให้การรับสารภาพและโจทก์ไม่ต้องสืบพยานประกอบ คำรับสารภาพ ศาลรับฟังข้อเท็จจริงได้ว่าจำเลยกระทำความผิดตามฟ้องตามคำรับสารภาพ จำเลย อุทธรณ์ว่าไม่ได้กระทำความผิด เป็นข้อเท็จจริงที่เพิกยกขึ้นในชั้นอุทธรณ์และขัดแย้งกับคำให้การ รับสารภาพของจำเลย จึงเป็นข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้น ไม่ชอบด้วย ป.วิ.พ. มาตรา 225 วรรคหนึ่ง ประกอบ ป.วิ.อ. มาตรา 15

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80, 91, 277, 279, 283 ทวิ, 310, 317, 392 จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277 วรรคสาม (เดิม) ประกอบมาตรา 80, 279 วรรคสอง (เดิม), 283 ทวิ วรรคสอง, 310 วรรคแรก, 317 วรรคสาม, 392 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลาย กรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐาน พรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเสียจากมารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อการอนาจาร จำคุก กระทงละ 5 ปี รวม 3 กระทง ฐานพาเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจารและฐานกระทำ อนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็ก นั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ เป็นการกระทำความผิดเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนัก ที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 3 ปี ฐานพาเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการ อนาจารและฐานพยายามกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีซึ่งมิใช่ภริยาของตนเป็น การกระทำความผิดเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานพยายามกระทำชำเราเด็ก อายุยังไม่เกินสิบสามปีซึ่งมิใช่ภริยาของตน ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 4 ปี 8 เดือน ฐานทำให้ผู้อื่นเกิดความกลัว หรือ ความตกใจ โดยการขู่เข็ญ จำคุก 20 วัน ฐานพาเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจาร ฐาน กระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีโดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่

สามารถขัดขึ้นได้ และฐานห่วงเหนียวหรือกักขังผู้อื่น หรือกระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกาย เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีโดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขึ้นได้ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 3 ปี จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ฐานพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเสียจากมารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อการอนาจาร คงจำคุกกระทงละ 2 ปี 6 เดือน รวม 3 กระทง เป็นจำคุก 6 ปี 18 เดือน ฐานกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีโดยขู่脅ด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขึ้นได้ คงจำคุกกระทงละ 1 ปี 6 เดือน รวม 2 กระทง เป็นจำคุก 2 ปี 12 เดือน ฐานพยายามกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีซึ่งมิใช่ภริยาของตน คงจำคุก 2 ปี 4 เดือน ฐานทำให้ผู้อื่นเกิดความกลัว หรือความตกใจ โดยการขู่脅 คงจำคุก 10 วัน รวมจำคุก 10 ปี 34 เดือน 10 วัน จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำหน่ายคดีในความผิดฐานห่วงเหนียวหรือกักขังผู้อื่น หรือกระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกายออกจากสารบบความ ส่วนโทษและนอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นในความผิดฐานที่จำเลยอุทธรณ์และให้ลงโทษจำคุกจำเลยแต่ละกระทงความผิดไม่เกินห้าปี จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคหนึ่ง ที่จำเลยฎีกาว่า คำให้การและคำเบิกความของพยานโจทก์เป็นความเท็จทั้งสิ้น โดยต่างเบิกความปรักปรำใส่ร้ายจำเลย ไม่มีการกระทำความผิดของจำเลยตามฟ้องนั้น เป็นการโต้แย้งดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานของศาลอุทธรณ์ภาค 6 ซึ่งเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง จึงต้องห้ามตามบทกฎหมายดังกล่าวข้างต้น ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย และที่จำเลยฎีกาว่า พนักงานสอบสวนกระทำการไม่สุจริตโดยสมคบกับผู้เสียหายที่ 1 บิดเบือน ประแต่งข้อเท็จจริง สร้างเรื่องราวในคำให้การของผู้เสียหายทั้งสองขึ้นมาให้สอดคล้องกัน ปรักปรำใส่ร้ายจำเลยโดยมีมูลเหตุจูงใจเรื่องเงินและผลประโยชน์ร่วมกัน การสอบสวนจึงไม่ชอบ โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องนั้น เป็นฎีกาโต้เถียงข้อเท็จจริงเพื่อนำไปสู่ปัญหาข้อกฎหมายดังที่จำเลยยกขึ้นอ้าง จึงเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงอันต้องห้ามฎีกาตามบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้นด้วย ศาลฎีกาจึงไม่รับวินิจฉัยเช่นกัน ส่วนที่จำเลยฎีกาโดยอ้างว่าเป็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยว่า การที่ศาลอุทธรณ์ภาค 6 วินิจฉัยว่า จำเลยอุทธรณ์ขัดแย้งกับคำให้การรับสารภาพของจำเลย จึงเป็นอุทธรณ์ที่ไม่ได้ยกขึ้นว่ากล่าวมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ภาค 6 ไม่รับวินิจฉัยนั้นไม่ชอบ เนื่องจากผู้เสียหายทั้งสองปั้นแต่งเรื่องราวขึ้นมาเพื่อปรักปรำจำเลย ความจริงแล้วไม่มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น แม้จำเลยรับสารภาพ แต่ศาลไม่อาจลงโทษจำเลยได้นั้น เห็นว่า สำหรับความผิดฐานพาเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจาร ฐานกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีโดยขู่脅ด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขึ้นได้ ฐานพยายามกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีซึ่งมิใช่ภริยาของตน และฐานทำให้ผู้อื่นเกิดความกลัว หรือความตกใจ โดยการขู่脅นั้น เมื่อจำเลยให้การรับสารภาพและโจทก์ไม่ต้องสืบพยานประกอบคำรับสารภาพ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่าจำเลยกระทำความผิดตามคำรับสารภาพ การที่จำเลยอุทธรณ์อ้างว่า ไม่มีการกระทำความผิดเกิดขึ้นหรือผู้เสียหายทั้งสองปรักปรำจำเลยนั้น จำเลยเพิกยกข้อเท็จจริง

ดังกล่าวขึ้นอ้างในชั้นอุทธรณ์ จึงเป็นข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้น ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 225 วรรคหนึ่ง ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 6 ไม่รับวินิจฉัยในความผิดดังกล่าวจึงชอบแล้วฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

สมศักดิ์ คุณเลิศกิจ · ไพจิตร สวัสดิสาร · สมบูรณ์ วัฒนพรมงคล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5201/2563>